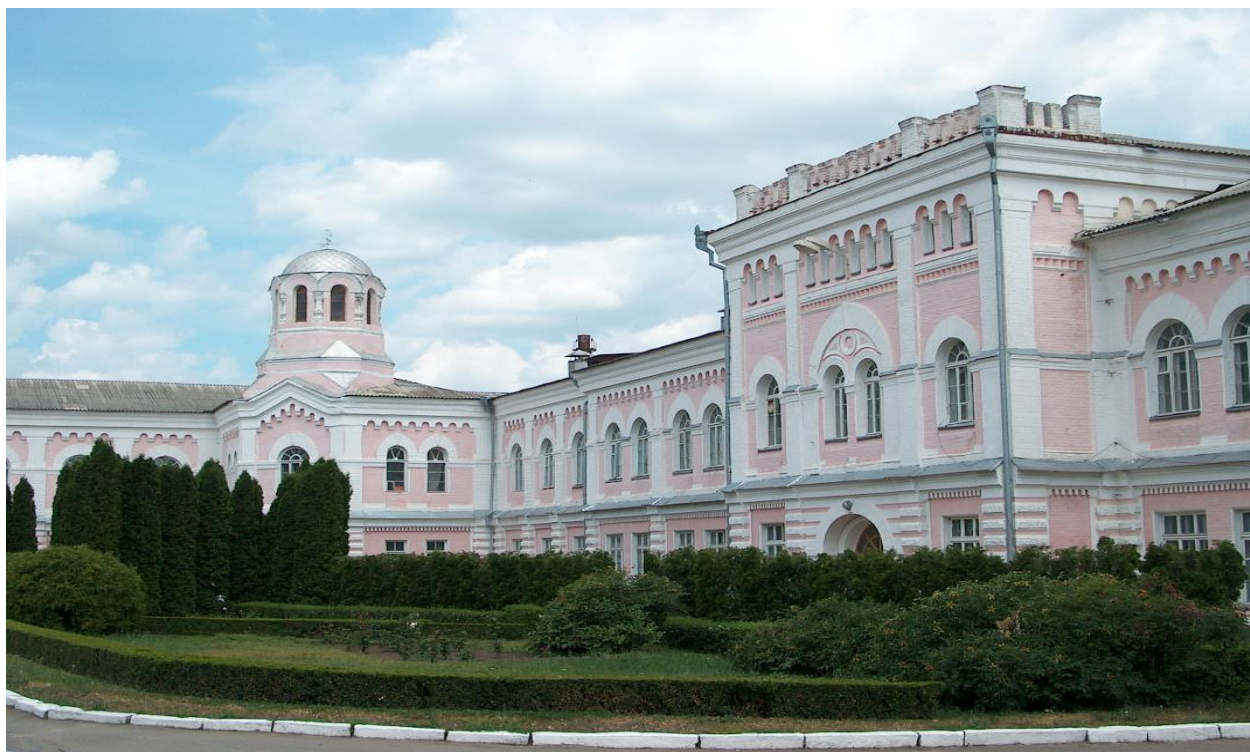

**Міністерство освіти і науки України
Уманський національний університет садівництва
Бременський університет (Німеччина)
Міжнародний університет прикладних наук Бад-Хоннеф (Німеччина)
Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана**

***ЛОГІСТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ:
ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА
ГЕОСТРАТЕГІЧНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ***

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ**

**м. Умань
20 березня 2020 р.**

*Рекомендовано до друку
вченою радою факультету менеджменту
Уманського національного університету садівництва
(протокол № 4 від 12 березня 2020 р.)*

Редакційна колегія:

НОВАК І.М.	– д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту УНУС;
ВЕРНЮК Н.О	– к.е.н., доцент, декан факультету менеджменту УНУС;
ДОВБІШУК І.	– доктор, професор Міжнародного університету прикладних наук Бад-Хоннеф (Німеччина);
ДИМА О.О.	– д.е.н., професор, заступник декана факультету маркетингу КНЕУ;
ШКОЛЬНИЙ О.О.	– д.е.н., професор кафедри менеджменту УНУС;
ПІТЕЛЬ Н.Я.	– к.е.н., доцент, заступник декана факультету менеджменту з наукової роботи УНУС;
ХАЛАХУР Ю.Л.	к.е.н., доцент кафедри менеджменту УНУС.

За достовірність інформації відповідальність несуть автори публікацій.

Л69 Логістичний менеджмент: проблеми, перспективи та геостратегічні вектори розвитку / Редкол.: Новак І.М. (відп. ред.) та ін. Умань: Редакційно-видавничий відділ Уманського національного університету садівництва, 2020. 157 с.

Збірник містить доповіді науковців, які були розглянуті на міжнародній науково-практичній Інтернет-конференції «Логістичний менеджмент: проблеми, перспективи та геостратегічні вектори розвитку», що відбулася 20 березня 2020 р. у м. Умань. У наукових матеріалах висвітлюються проблемні питання розвитку логістики України.

Розраховано на наукових співробітників, викладачів, аспірантів, студентів та фахівців, які займаються питаннями розвитку системи логістичного менеджменту.

УДК 658.8

© Уманський національний
університет садівництва,
2020

Згідно проведеної авіакомпанією KLM оцінки якості послуг у різних аеропортах за стобальною системою, ДП МА «Бориспіль» отримав значно вищі оцінки порівняно з іншими аеропортами Європи. У результаті, відділення KLM в ДМА «Бориспіль» отримало нагороду «Four KLM Growns Awards». Аналогічним чином робота аеропорту оцінюється і компанією «British Airways». Отже, це підтверджує, що якість роботи аеропорту відповідає загальним міжнародним стандартам, а відтак – конкретним стандартам визнаних у світі авіакомпаній.

Таким чином, удосконалення туристичної послуги, підвищення її якості та конкурентоздатності можливо лише за рахунок підвищення якості усіх складових послуги, особливо за рахунок раціоналізації транспортного обслуговування туризму.

Співпраця туристичних операторів з авіаперевізниками може відкрити нові можливості для отримання більш якісного обслуговування туристів. Використовуючи досвід, що існує у авіаперевізників, його можна трансформувати у відкриття нових послуг.

Тому авіаперевізникам на українському ринку необхідно частіше використовувати чартерні авіаційні перевезення й розпочати виробництво додаткових послуг при тісній взаємодії з іншими операторами туристичного ринку.

Список використаних джерел

1. Про підсумки роботи туристичної галузі в 2019 році: довідка колегії Держкомтуризму. К. : Поточний архів Держкомтуризму України, 2019. 258 с.
2. Статистичні дані Міністерства транспорту та зв'язку. Держ. ком. статистики України. URL: <http://www.mtu.gov.ua> (дата звернення: 27.02.2020)
3. Статистичні дані Управління транспортом та Управління туризмом при Київській міській державній адміністрації. Держ. ком. статистики. URL: <http://kievcity.gov> (дата звернення: 27.02.2020)

ЛОГІСТИЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ В ТУРИЗМІ

О. В. Литвин,

викладач,

І. М. Кирилюк,

кандидат економічних наук, доцент,

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Логістичний менеджмент в галузі туризму направлений на управління туристичними потоками та їх фінансового, інформаційного та матеріального обслуговуванням. Найбільш ефективно логістика знаходить своє відображення саме в туристичній сфері при обслуговуванні туристів, які подорожують на далекі відстані. Логістичні потоки забезпечують зв'язок замовника (туриста) із зовнішнім середовищем. Туристи являються складовою туристичних потоків та самі виконують комунікаційну функцію логістики.

Важливим аспектом ефективного управління туризмом є інноваційний підхід, який базується на логістиці. Формування позитивного іміджу туристичних підприємств можливе завдяки використанню сучасних інтегрованих маркетингових комунікацій та логістики, які дадуть змогу виділити та підкреслити винятковість турпродукту на сучасному конкурентному ринку. Логістичні потоки в туристичній сфері мають свої особливості і включають потоки туристів, інформаційні потоки, потоки туристичних послуг, матеріально-технічні потоки, фінансові потоки [1, с. 45]

Основою метою логістичного менеджменту в туризмі є постійне підвищення якості наданих послуг, наближення їх до світових стандартів, детальне дослідження матеріальних та інформаційних потоків та їх оптимізація, скорочення витрат щодо туристичного супроводу, сервісу та обслуговування. Логістична організація та управління в туризмі направлена на вирішення проблем готельного, інформаційного, фінансового та транспортного обслуговування, зокрема в контексті розбудови мережі міжнародних транспортних коридорів.

Для підвищення якості логістики туризму необхідно враховувати її регіональні (геопросторові) системи, які включають шість рівнів:

- 1) локальний (логістика туру);
- 2) мікрорівень (логістика турфірми);
- 3) мезорівень (логістика туристичної та курортної зон, туристичного району);
- 4) макрорівень (логістика туристичної галузі країни);
- 5) мегарівень (логістика туристичних макрорегіонів світу);
- 6) метарівень (логістика світового туризму).

Цілі та завдання логістики туризму на різних регіональних рівнях різні. Якщо впровадження логістичних засад в управління турфірмою (мікрорівень) дає змогу скоротити витрати і таким чином підвищити ефективність діяльності туристичного підприємства та збільшити його прибуток, то застосування логістичних підходів на вищих таксономічних рівнях (мезо, макро) дає можливість забезпечити сталий розвиток туристичного бізнесу в межах туристично-рекреаційної зони, області, країни. На мега- та метарівнях регіональних логістичних систем туризму розглядають проблеми сталого розвитку туристичної галузі в масштабі туристичних макрорегіонів світу, які виділяє Світова туристична організація, та глобальні питання збалансованого розвитку туристичної індустрії [2, с. 40].

Досягти максимального ефекту в логістичному менеджменті досить важко, адже споживач отримує комплекс туристичних послуг, які є специфічними за своїми характеристиками, що і визначають специфіку логістичного управління.

Перш за все неможливість збереження туристичної послуги не дозволяє туристичним підприємствам накопичувати ці послуги та швидко забезпечити зростання попиту на них, та вимагає інвестування в надлишкову потужність. Основним завданням логістичного менеджменту є вживання заходів із передбачення попиту, оптимізації потужності логістичної системи,

регулювання попиту у «пікові» періоди та ін. задля забезпечення мобільності та гнучкості логістичної системи підприємства туристичної галузі.

Нестабільність якості туристичної послуги обумовлена залежністю від суб'єкта надання часу надання, умов надання та багатьох інших факторів. Це, в свою чергу, не дає можливості туристичним підприємствам контролювати якість послуги безпосередньо процесу її надання, таким чином виникає необхідність не у контролі якості послуги, а у контролі якості процесу надання такої послуги. Завдання логістичного менеджменту полягає у підвищенні вимог до персоналу, удосконалення стандартів обслуговування для забезпечення гарантованого споживачам рівня якості.

Неможливість відділення послуги від джерела не дозволяє відокремити в просторі послугу від працівника. Така властивість вимагає від логістичного менеджменту заходів щодо оптимізації логістичних витрат, потужності логістичної системи (чисельність працівників та кількість обладнання) задля забезпечення задоволення попиту на туристичні послуги з найменшими витратами та найбільш швидко.

Неможливість відділити процес виробництва від споживання не дозволяє «розірвати в часі» процеси «створення» послуги та її споживання, тобто послуга надається в момент існування потреби в ній, її не можна виробити раніше, її не можна зберігати. Зазначена властивість вимагає від логістичного управління заходів щодо передбачення попиту, оптимізації потужності логістичної системи, регулювання попиту та ін. задля забезпечення швидкої реакції на появу попиту на туристичні послуги, наявності достатньої кількості кваліфікованого персоналу, необхідного обладнання тощо задля забезпечення гнучкості логістичної системи по відношенню до попиту.

Впровадження логістичних прийомів та підходів пов'язані із проблемами розвитку туризму в Україні, які пов'язані із екологічною ситуацією, невідповідністю показників «ціна-якість», нестійкою економічною та політичною ситуацією в країні. Для цього доцільно встановити зв'язок логістики туризму із маркетингом, сегментувати ринок споживачів туристичних послуг, застосовувати сучасні логістичні системи з урахуванням глобальних тенденцій розвитку, знизити логістичні витрати у туризмі та підвищувати кваліфікацію логістів-менеджерів. Використання логістичних принципів і прийомів в управлінні туристичними фірмами дає змогу значно підвищити прибутковість туристичного бізнесу шляхом зменшення витрат та підвищення рівня логістичної координації всіх операцій з обслуговування туристів [3].

Отже, для розвитку туризму та збереження туристичного потенціалу логістичний менеджмент має формувати довгострокові логістичні утворення для забезпечення конкурентних переваг.

Список використаних джерел

1. Кирилюк І. М. Логістичний аспект управління туристичними підприємствами. *Міжрегіональна взаємодія логістичних систем в умовах*

трансформації економіки: матеріали міжн. наук.-практ. конф. 18-19 травня 2018 р. Умань: Видавничо-поліграфічний центр «Візаві», 2018. С. 44-46.

2. Смирнов І.Г. Логістика туризму: навч. посіб. К.: Знання, 2009. 444 с.

3. Задорожна Н.В, Кобилюх О.Я. Розвиток логістики туризму в Україні URL: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/17127/1/89-Zadorozhna-146-147.pdf> (дата звернення 28.02.2020).

РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Л.М. Малюга,

кандидат економічних наук, доцент,

Уманський національний університет садівництва

Туристичну індустрію прийнято ототожнювати із міжгалузевим господарським комплексом, який спеціалізується на створенні туристичного продукту, здатного задовольняти специфічні потреби споживачів у проведенні дозвілля в подорожі, шляхом виробництва та реалізації товарів і послуг туристичного призначення. Зростання останніми роками туристичних потоків вимагає щоденного та розширення рекреаційної та інформаційної туристичних баз та побудови ефективної туристичної інфраструктури.

«Інфраструктура» (від англ. *Infrastructure*) це сукупність галузей та видів діяльності, що обслуговують як виробничу, так і невиробничу сфери економіки (транспорт, зв'язок, комунальне господарство, загальну і професійну освіту, охорону здоров'я, тощо) [1].

Уточнене визначення поняття інфраструктури представляє її як сукупність галузей, підприємств і організацій, що входять у ці галузі, види їхньої діяльності, покликані забезпечувати, створювати умови для нормального функціонування виробництва й обігу товарів, а також життєдіяльності людей. Розрізняють виробничу й соціальну інфраструктуру. В інфраструктуру включають дороги, зв'язок, транспорт, складське господарство, зовнішнє енергопостачання, водопостачання, спортивні спорудження, озеленення, підприємства по обслуговуванню населення. Іноді до інфраструктури відносять науку, заклади освіти, охорону здоров'я [2].

Під визначенням інфраструктури туристичної галузі розуміється сукупність виробничих, транспортних, торгових та інших підприємств, що створюють і реалізують туристичні послуги і товари туристичного попиту.

Туристична інфраструктура представлена сукупністю матеріально-речових об'єктів, діяльність яких спрямована на задоволення туристичних потреб населення. Вона включає матеріально-технічну базу функціонально-господарських структур, які входять до складу туристично-рекреаційних систем різного порядку.

Як складова соціальної інфраструктури, туристична інфраструктура характеризується основними фондами та витратами праці, тобто певними місцевими ресурсами, які використовуються задля виконання основних туристичних функцій. Географічним завданням дослідження соціальної і